

Karácsonyi elmélkedés

Sokáig töprengtem, mi legyen idei karácsonyi elmélkedésem témája. Aztán imádságaim nyomán megérlelődött a cím, majd a tartalom is. Sokszor énekeltük: „Királyi törvény, szeress, hogy élj!” Ennek egyik mondata: „E királyi törvény írja, minden ember testvérünk! S aki éltét másért adja, az a testvér szent nekünk!”

Szent Jakab említi a levelében: „*Ha az Íráshoz híven teljesítitek a királyi törvényt: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat – helyesen tesztek*” (Jak 2,8).

Nekünk, hívőknek világos kell, hogy legyen: a karácsony nem az ajándékozásról szól, nem is a családról, nem az érzelgős szeretetről.

Mikor mennyei Atyánk nekünk ajándékozta Fiát, elkezdődött a legintenzívebb és legerősebb küzdelem a sötétség fiai és fejedelme ellen. Azóta vég nélküli ez a küzdelem.

A Sátán gazdasági ünneppé, a pénz-költés ünnepévé tette azt az áldott percet, órát, napot, mikor a Fiú megtestesült. Nem újdonság ez: amire rátelepszik a pénz, a kalmárszellem, az nem ünnep többé, hanem zsbivásár.

Mi lett Szent Miklós püspök ünnepéből is: egy csokoládégyáros találta ki a Mikulást az 1800-as évek elején. Azóta boldog-boldogtalan mikulásoszik. Ma már hivatásos Mikulások járják a világot, bohózatba illően elferdítve Szent Miklós püspök magasztos alakját.

Micsoda üzlet a mikulás és a karácsony a pénzhez érő embereknek, kereskedőknek. A kereskedők, boltosok, áruházak állítják, éves bevételük

legnagyobb részét a december hónap hozza. Karácsonykor napjainkban 6 milliárd Ft értékű szaloncukor fogy el, miközben az adózók az elmúlt évben jövedelmük 1%-ából 2,1 milliárd Ft-ot juttattak a katolikus egyháznak.

Ha mindenkit elkap a gazdasági hév, az ajándékozási láz, akkor valamit nagyon elhibáztunk.

Miről szól a karácsony?

– Volt valaki, aki kétezer éve eljött a Földünkre, hogy segítsen minket a tájékozódásban: merre kell mennünk, mit kell tennünk.

– Volt valaki, aki intenzíven és keményen felkészült hivatására. Nem dédelgetett vágyálmokat, tudta, hogy az életével fizet vakmerőségéért.

– Volt valaki, aki küldetésének kezdetén elhatározta: nem tölti idejét azzal, hogy pénz szerezzon, hogy gazdag legyen.

– Aki tudta, hogy nincs szüksége a népszerűsége, mert nem akar meg-süvegelt, elismert ember lenni.

– Aki tudta, hogy semmiféle földi hatalomban nem akar rész venni, mert az igazi hatalom a szívünkben van, amikor önmagunknak parancsolunk, amikor megbocsátjuk a sértéseket, amikor tudjuk szeretni azokat is, akik nem szolgáltak rá.

– Volt valaki, akinek Isten Országa fontosabb volt és lett a saját életénél, aki adásban, osztozásban, békességteremtésben és szolgálatban gondolkodott és élt.

Aki ma rálép Jézus Krisztus útjára, azelőtt csodálatos, de nagyon kemény élet nyílik meg. Ki kell üznünk saját

szívünkéből a sötétséget, a szeretetlenséget, a féltékenységet, a gyűlöletet, a megvetést. A világosság gondolataival és cselekedeteivel kell megtöltenünk a szívünket. Akkor megértjük – látva világunkban a sok testi, szellemi, lelki nyomort –, csak egyet tehetünk: életünket mások szolgálatára szenteljük.

Csodálatos példákat látunk magunk körül, sokan áldozzák életüket másokért.

– Paptestvérem, aki lemondva gazdag plébániájáról, misszióba megy Kárpátaljára.

– Akiket megérintett a dévai árvák sorsa, és időt, pénzt, energiát nem kímélnek, hogy segíthessenek.

– Paptestvérem, aki iskolát üzemeltet, hogy a felnövekvő generáció mind több értékkel gyarapodjon – nem törődve a sorozatos magázattal, gáncsokodással, meg-nem-értéssel.

– Amikor elkötelezett lelkek munkája nyomán kisközösségek alakulnak, ahol gyermekek, fiatalok, felnőttek ismerkednek azzal a gondolattal, hogyan kell majd nekik is másokért élő, szolgáló életet élni.

Aki a szolgálat szent munkáját vállalja, maga is megszentül. Aki az életét másokra áldozza, pazarolja, arra úgy kell tekintenünk, mint szent emberre, mint a mennyei Atya követére.

Törekednünk kell az ilyen életre, hogy az utánunk következők azt tudják, mondják rólunk: „Az életét másért adta, ezért ez a testvér szent nekünk.”

Vincze József

Olvasók fóruma

Gyengédség vagy gyönyörűség? – Az „Érted vagyok” augusztusi számának a 22. oldalán szép cikket találtam, amely Isten gyengédségéről szól. Figyelmesen elolvastam – ugyanúgy, mint az újság többi tanulmányát –, és láttam, hogy a cím és a központi gondolat a 16. zsoltár 10. versére támaszkodik. A szerző ezt a fordítást közli: „Az élet útjára tanítasz engem, színed előtt az öröm teljessége, jobboldon a gyengédség mindörökké.” Mivel ezt a verset sokszor idéztem már, tudom kívülről, ezért meglepődtem a szövegen, és nyomban utánanézttem.

A 2007-ben kiadott új fordítás így közli: „Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon.” Biztonság kedvéért tovább kutattam. A Neovulgata alapján készült katolikus fordítás, amely 1977-ben Budapesten

jelent meg, így fordít: „Megmutatod nekem az élet útját, az öröm teljességét színed előtt és a gyönyörűséget jobboldon mindörökké.” Megnéztem a „Szentírás magyarázata” című kommentárban (Budapest, 1995, II. kötet, 551. o.), ahol Dr. Karasszon Dezső ószövetségi professzor így magyarázza a verset: „Az ő színe előtt örömeim vannak, ’jobbjan’ kedvesség, gyönyörűség.” Tovább mentem, és az igen elismert Jeruzsálemi Biblia fordítását kerestem meg, melyet gyakran használtunk fordítói munkánk során. Ott ez áll: „Den Weg des Lebens weisest du mich, vor deinem Angesicht die Fülle der Freude, Wonne zu deiner Rechte auf ewig.”

Az eredmény tehát az, hogy a szerző által közölt fordítás tévedésen alapszik. Itt nem gyengédségről, hanem gyönyörűségről van szó. Persze a cikk tartalma ettől függetlenül igaz, de a zsoltárvers fordításában a gyengédség helyébe a gyönyörűség kerül.

Dr. Szathmáry Sándor teol. professzor
Miskolc